

א וַיֹּסֶף הוֹרֵד מִצְרָיִם

וַיִּקְנֵהוּ פוֹטִיפָר סֹרִיס פְּרַעֲהוּ שֶׁר הַטַּבָּחִים אִישׁ מִצְרָיִם

מִיַּד הַיִּשְׁמְעֵאֵלִים אֲשֶׁר הוֹרְדָהוּ שָׁמָּה :

ב וַיְהִי יְהוָה אִתְּיוֹסֵף וַיְהִי אִישׁ מְצַלִּיחַ וַיְהִי בְּבֵית אֲדֹנָיו הַמִּצְרָיִי :

ג וַיֵּרָא אֲדֹנָיו כִּי יְהוָה אִתּוֹ וְכָל אֲשֶׁר-הוּא עֹשֶׂה יְהוָה מְצַלִּיחַ בְּיָדוֹ :

ד וַיִּמְצָא יוֹסֵף חֵן בְּעֵינָיו וַיִּשְׁרֹת אֹתוֹ וַיִּפְקְדֵהוּ עַל-בֵּיתוֹ וְכָל-יִשְׁלוֹ נָתַן בְּיָדוֹ :

ה וַיְהִי מֵאֵז הַפְּקִיד אֹתוֹ בְּבֵיתוֹ וְעַל כָּל-אֲשֶׁר יִשְׁלוֹ

וַיְבָרֵךְ יְהוָה אֶת-בֵּית הַמִּצְרָיִי בְּגִלְלַל יוֹסֵף

וַיְהִי בְרִכְתּוֹ יְהוָה בְּכָל-אֲשֶׁר יִשְׁלוֹ בְּבֵית וּבְשָׂדֵה :

ו וַיַּעֲזֹב כָּל-אֲשֶׁר-לוֹ בְּיַד יוֹסֵף

וְלֹא-יָדַע אֹתוֹ מֵאוּמָה כִּי אִם-הִלָּחֵם אֲשֶׁר-הוּא אוֹכֵל וַיְהִי יוֹסֵף יְפֹהֵת-אֵר וַיִּפֶּה מְרָאָה :

Joseph was taken down to Egypt,

And Potiphar, a courtier of Pharaoh and his chief steward, an Egyptian, bought him from the Ishmaelites who had brought him down there.

And God was with Joseph, and he was a successful man;

and he was in the house of his Egyptian master.

And when his master saw that God was with him

and that everything he undertook God caused to succeed in his hand.

Joseph found favor in his eyes.

He served him and [Potifar] put him in charge of his household,

placing in his hands all that he owned.

And from the time that he put him in charge of his household and of all that he owned,

God blessed the house of the Egyptian for Joseph's sake,

and the blessing of God was upon everything that he owned, in the house and the field.

He left all that he had in Joseph's hands and he paid attention to nothing

save the food that he ate. Now Joseph was well built and handsome.

ז וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַתִּשָּׂא אֶשֶׁת-אֲדֹנָיו אֶת-עֵינֶיהָ אֶל-יוֹסֵף וַתֹּאמֶר שְׂכָבָה עִמִּי :

ח וַיִּמָּאֵן וַיֹּאמֶר אֶל-אֶשֶׁת אֲדֹנָיו

הֵן אֲדֹנִי לֹא-יָדַע אֶתִּי מִהַבַּיִת וְכָל אֲשֶׁר-יִשְׁלוֹ נָתַן בְּיָדִי :

ט אֵינְנוּ גְדוֹל בְּבֵית הַזֶּה מִמֶּנִּי וְלֹא-חֹשֶׁךְ מִמֶּנִּי מֵאוּמָה כִּי אִם-אוֹתָךְ בְּאֲשֶׁר אֶתְּ-אֶשְׁתּוֹ

וְאִיךָ אֶעֱשֶׂה הֲרַעָה הַגְּדֹלָה הַזֹּאת וְחָטַאתִי לַאלֹהִים :

י וַיְהִי כַּדְּבָרָה אֶל-יוֹסֵף יוֹם-אֶחָד וְלֹא-שָׁמַע אֱלֹהִים לְשֹׁכֵב לְהַיּוֹת עִמָּה :

יא וַיְהִי כִּהְיוֹם הַזֶּה וַיָּבֵא הַבַּיִתָּה לַעֲשׂוֹת מְלֶאכֶתּוֹ וַאֲיוֹן אִישׁ מֵאֲנָשֵׁי הַבַּיִת שָׁם בְּבֵית :

יב וַתִּתְּפֹשֶׂהוּ בְּבִגְדוֹ לְאֹמֶר שְׂכָבָה עִמִּי וַיַּעֲזֹב בְּגָדוֹ בְּיָדָהּ וַיִּנָּס וַיֵּצֵא הַחוּצָה :

After these things, his master's wife lifted her eyes toward Joseph and said, "Lie with me."

But he refused. He said to his master's wife,

"Look, with me here, my master gives no thought to anything in this house,

and all that he owns he has placed in my hands.

He wields no more authority in this house than I,

and he has withheld nothing from me except yourself, since you are his wife.

How then could I do this most wicked thing, and sin before God?"

And as she coaxed Joseph day after day, he did not listen to her

to lie beside her, to be with her.

One such day, he came into the house to do his work

and no man of the men of the house were there in the house.

She grabbed him by his garment, to say "lie with me" and he left his garment in her hand

And he fled and went outside.

Midrash Tanchuma (date unknown)

...שְׁהִיְתָה אֲדוֹנָתוֹ עִמּוֹ בְּבֵית וְהִיְתָה מְשַׁדְּלָתוֹ בְּכָל יוֹם וְיוֹם בְּדַבְּרִים.
וְהִיְתָה מְחַלֶּפֶת שְׁלֹשׁ חֲלִיפוֹת בְּגָדִים בְּכָל יוֹם וְיוֹם. כָּלִים שֶׁלִּבְשָׁה בְּשַׁחֲרִית לֹא לִבְשָׁה אוֹתָם בַּחֲצִי הַיּוֹם, וּבַחֲצִי הַיּוֹם לֹא לִבְשָׁה בֵּין הָעֶרְבִים. כָּל כָּךְ לָמָּה. כִּדִּי לִתֵּן עֵינָיו בָּהּ.
אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבָרְכָה: פֶּעַם אַחַת נִתְקַבְּצוּ הַמְצָרִיּוֹת וּבָאוּ לְרֵאוֹת יַפְיּוֹ שֶׁל יוֹסֵף.
מָה עָשְׂתָה אִשְׁתּוֹ פּוֹטִיפָר, נִטְלָה אֶתְרוּגִים וְנִתְּנָה לְכָל אַחַת וְאַחַת מֵהֶן וְנִתְּנָה סִכִּין לְכָל אַחַת וְאַחַת, וְקָרְאָה לְיוֹסֵף וְהֶעֱמִידָתוֹ לְפָנֶיהָ. כִּינּוֹן שֶׁהָיוּ מְסַתְּכֹלוֹת בְּיַפְיּוֹ שֶׁל יוֹסֵף, הָיוּ חוֹתְכוֹן אֶת יְדֵיהֶן. אָמְרָה לָהֶן, וַיְמָה אַתָּן בְּשַׁעַה אַחַת כָּךְ. אֲנִי שֶׁבְּכָל שַׁעַה רוֹאָה אוֹתוֹ, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה.
...his lady was with him in the house, and sought every day to persuade him with words.
She would change her clothes three times a day;
Her morning outfit she would not wear at mid-day, nor her mid-day outfit in the evening.
And all this why? To draw his eyes to her.
Our sages of blessed memory said:

“Once the Egyptian women gathered and came to see Joseph’s beauty.

What did Potifar’s wife do?

She took etrogs, and gave each of them an etrog and gave each of them a knife.

She then called to Joseph and brought him before them.

When they saw Joseph’s beauty, they cut their hands.

She said to them:

“If this happens to you in a single moment,

for me, who must look at him constantly, how much the more so!”

Sefer HaYashar (Medieval Italy)

ותען זליכה אתהן לאמור, היום יוודע לכן על מה היה לי הדבר הזה אשר ראיתם אותי בו. ותצו את נערותיה וישימו לחם לכל הנשים, ויעשו כן ותעש להן משתה ויאכלו כל הנשים בבית זליכה. ותיתן בידם אתרוגים ותיתן להן סכינים לקלף האתרוגים לאכלם, ותצו וילבישו את יוסף בגדים יקרים ולהביאו לפניהם. ויבוא יוסף לפניהם ויביטו כל הנשים ביוסף, ויראו את יוסף ולא הפנו את עיניהם ממנו. ויחתכו כולם את ידיהם בסכינים אשר בידיהן, וימלאו כל האתרוגים אשר בידיהן בדמם. ולא ידעו את אשר עשו, אך הביטו לראות ביופי יוסף ולא הפנו ממנו את עפעפיהן. ותראה זליכה את אשר עשו ותאמר אליהן, מה המעשה הזה אשר עשיתן הלא אתרוגים נתתי לפניכם לאכול ותחתכו אתם כולכם את ידיכן. ויראו כל הנשים את ידיהן, והנה מלאים דם וירד דמן על כל בגדיהן. ויאמרו אליה, כי זה העבד אשר לך בביתך הרהיבנו ולא יכולנו להסיר עפעפינו ממנו מיופיו.

Zulikah said to them: “Today you shall understand why you see me so unhappy.”

She commanded her maidens to bring bread to all of the women, which they did, and she made a feast for them and all the women ate in Zulikah’s house.

And she placed etrogs in their hands, and gave them knives to peel the etrogs, to eat them.

Then she commanded them to dress Joseph in rich garments, and to bring him before them.

Joseph came before them, and the women all gazed at Joseph, not turning their eyes from him.

They all cut their hands with the knives in their hands, and the etrogs were full of blood.

They did not know what they had done; all were gazing at Joseph’s beauty

And did not turn their eyes away.

Then Zulikah said:

“What have you done? I gave you etrogs to eat and you have all cut your hands!”

When the women saw their hands full of blood and blood on their clothes, and they said:

“This servant in your house distracted us and we could not take our eyes off him.”

Don Yitzchak Abarbanel (Portugal, 1437-1508)

ולפי שפעמי רבות מעלת האיש והיות הכל מביטים אליו מביא אהבת הנשים אותו לכן אמר כאן ויהי אחר הדברים האלה כי מאשר נעשה שר ופקיד על בית אדוניו והוא יפה תאר ויפה מראה חשבה גברתו בו.

Often a man's high status, and everyone staring at him, brings women to love him.

Therefore the Scripture states at this point: *'It was after these things'* (Gen 39:7)

That is, once he had been appointed supreme controller of his master's house,
coupled with his natural good looks,
then his lady started to think about him.

Rabbi Ovadiah Sforno (Italy, 1475-1550)

ויהי יוסף יפה תאר ויפה מראה אחר שהפקיד אותו באופן זה על הפך שהיה מתחלה
שהיה עובד בעבודה קשה כאמרו הסירותי מסבל שכמו כו' :

Joseph was well built and good looking

After Potifar promoted him to a job which was completely different from his earlier work,
Which had been hard and grinding labor...

ותשא אשת אדניו בשביל יופיו שאמר למעלה :

His master's wife lifted her eyes

Because of his good looks, which were mentioned previously

Rabbi Shimshon Raphael Hirsch (Germany 1808-1888)

בלשון העברית אין מציינים את היופי מבחינה אובייקטיבית, כתכונה של דבר יפה ; אלא מבחינת הרושם שהוא עושה על המסתכל. השפעת היופי על הנפש היא כזוהר וכמשב רוח.

לא בכדי מוזכר יופיו של יוסף רק לבסוף. לכאורה היינו מצפים שהוא יוזכר כבר בתחילת הסיפור ; שהרי סוף כל סוף, היופי הוא הרושם הראשון, המעלה הראשונה שממליצה על כל אדם זר בסביבה חדשה. נקודה זו חשובה במיוחד להמשך המעשה.

עוצמת הפיתוי שיוסף עמד בפניה הייתה גדולה מאד, שכן האשה שניסתה לפתות אותו הייתה מהמעמד הגבוה. לכן סופר לנו שיוסף הרשים את גבירתו ונשא חן בעיניה, לא רק מחמת יופיו, אלא בעיקר בשל ההישגים המרשימים של רוחו, שאפשרו לו להתרומם ממעמד של עבד נחות דרגה ולהיות כמעט לאדון על אדונו. יופיו רק הגביר את הרושם הזה, עד שהיא לא יכלה להעמיד את עצמה בפניו. משום כך נאמר "אחר הדברים האלה" : כל הדברים שקדמו, תרמו להתפתחות החדשה הזאת.

In the Hebrew language, beauty is not referred to as an objective fact, as a characteristic of a beautiful thing, but rather from the standpoint of the impression it makes on the one who is looking. The impact of beauty on the soul is like "splendor" [*Zohar*] and resuscitating. This is why Joseph's beauty is not mentioned until this point in the story.

The power of the seduction which Joseph resisted was extremely great, because the woman who attempted to seduce him was of high rank. Therefore we are told that Joseph impressed his lady and found favor in her eyes, not only because of his good looks, but in essence because of his spiritual qualities, which had enabled him to rise up from the lowly status of slave to become almost the master of his master. His good looks only strengthened this impression, until she was not able to resist him. Therefore it is said: *"After these things."* Everything that had already happened contributed to this new development.

Babylonian Talmud, Tractate Sota 36b:

יוסף מאי היא דכתוב ויהי כהיום הזה ויבא הביתה לעשות מלאכתו אמר רבי יוחנן
מלמד ששניהם לדבר עבירה נתכוונו ויבא הביתה לעשות מלאכתו רב ושמואל חד
אמר לעשות מלאכתו ממש וחד אמר לעשות צרכיו נכנס

When did Joseph sanctify the Name of God in private?

In the verse, *it was on one of these days that he came into the house to do his work.*

Rabbi Yochanan says

“this teaches that both Joseph and Potifar’s wife intended to sin together.”

he came into the house to do his work. Rav and Shmuel disagreed about this verse.

One said: To do his actual work

The other said: He went in to attend to his needs

ותתפשטהו בבגדו לאמר וגוי באותה שעה באתה דיוקנו של אביו ונראתה לו בחלון
אמר לו יוסף עתידין אחיך שיכתבו על אבני אפוד ואתה ביניהם רצונך שימחה שמך
מביניהם ותקרא רועה זונות

She grabbed him by his garment, to say...

In that moment, his father’s face came and appeared to him in the window,

And said to him: “Joseph, your brothers’ names will be etched on the stones of the *ephod*,

And yours among them. Is it your wish that your name be erased from among them,

And that you be remembered as one who goes after whores?

מיד ותשב באיתן קשתו אמר רבי יוחנן משום רבי מאיר ששבה קשתו לאיתנה ויפזו
זרועי ידיו נעץ ידיו בקרקע ויצאה שכבת זרעו מבין ציפורני ידיו

Immediately, *his bow remained taut (Genesis 49:24)*

Rabbi Yochanan said in the name of Rabbi Meir:

“His bow returned to its strength” [i.e. his erection returned]

And the arms of his hands were made firm (ibid)

He dug his hands into the earth,

And his semen came out through his fingernails.

Genesis 49:22-25 (Jacob’s deathbed blessing of Joseph)

בן פרת יוסף בן פרת עליעין בנות צעדה עלישור :

וימררוהו ורבו וישטמהו בעלי חצים :

ותשב באיתן קשתו ויפזו זרועי ידיו מידל אביר יעקב משם רעה אבו ישראל :

מאל אביך ויעזרך ואת שדל ויברכך ברכת שמים מעל ברכת תהום רבצת תחת ברכת שדים ורחם :

Joseph is a wild ass, A wild ass by a spring

—Wild colts on a hillside.^d

Archers bitterly assailed him; They shot at him and harried him.

Yet his bow stayed taut,

And his arms were made firm

By the hands of the Mighty One of Jacob—

There, the Shepherd, the Rock of Israel—

The God of your father who helps you,

And Shaddai who blesses you

With blessings of heaven above,

Blessings of the deep that couches below,

Blessings of the breast and womb.

HaK'tav v'haKabbalah (Rabbi Yaakov Tzvi Mecklenberg, Leipzig 1785-1865)

לעשות מלאכתו. שתי מלות אלה נראה כמותר, כי המכוון במקרא אינו רק לספר ענין המעשה הנוגע בשבח יוסף, ומה לנו לדעת אם נכנס לעשות מלאכתו או לדבר אחר, ויראה דלסבה זו התעוררו רבותינו לעשות מלאכתו ממש (כמ"ש הרצ"ש), דאל"כ האיך הביא יוסף אי"ע לידי נסיון גדול כזה לכנס לחדרה ביום אשר אין אחד מאנשי הבית עמה בבית, כי ענן זה בודאי לא נעלם ממנו, ולזה הודיעתנו התורה לעשות מלאכתו ר"ל שהיה מוכרח להשלים עבודתו המוטל לעשותו, ועפ"י צווי אדוניו נכנס ובאונס עפ"י דבור אדון הבית היה מוכרח לגמור עבודתו, והיה הענין הזה לעשות בחדר אשת אדוניו, כי בלא זה היה נשמר מלגרות עליו יצה"ר. ולחד מרבותינו הודיעתנו התורה דבאמת נכנס לעשות צרכיו עמה, וכבר היה מוכן למלא תאותו ובכל זאת עמד על נפשו וכבש את יצר תאות לבו הרע, וכענין עובדא דרב עמרם (קדושין פ"א), ובשבח יוסף דבר הכתוב, ומיושב מה שהעירו בתוספות (סוטה ל"ו) אהך מ"ד. ע"ש: (יב)

To do his work

These two words appear extraneous, for the intent of the story is to tell the praise of Joseph, and so why do we care whether he went in to do his work or for some other reason?

And it appears that this is why our sages were moved to clarify that he went *to do his actual work*. For otherwise, how could Joseph bring himself into this great temptation, to go into her room on the day on which there were no other men of the house there with her? For this cannot have been hidden from him. So this is why the Torah informs us *to do his work*, meaning "to complete his assigned task," that he went in by the command of his master, and unwillingly, and this particular task was to be done in the room of his master's wife. For otherwise, he surely would have careful not to arouse his evil inclination.

And for one of our sages, the text is telling that he went in with the intention of having sex with her, and that he was prepared to satisfy his desire, but nevertheless controlled himself, and conquered his evil inclination...and so according to this interpretation, the text is still telling Joseph's praise.

R. Shimson Raphael Hirsch (1808-1888)

. אם ניחס ביטוי זה לזמן הסיפור, יהיה פירושו אולי: "ביום אחד שכזה", ויהיה מוסב על "יום יום" בפסוק הקודם. באותו יום, היא כבר ניסתה על יוסף את אמנות הפיתוי שלה, ואף על פי כן הוא העיז "ביום שכזה" להסתכן ולהיות איתה בבית, למרות שלא היה שם אף אחד אחר. לפי הסבר זה, ישנה בפסוקנו תוכחה על יוסף; והוא אכן נענש קשות על התנהגותו. אף אחד אינו רשאי לבטוח בעצמו, ולסמוך באופן מוחלט על כח התנגדותו המוסרית.

On such a day...

If this expression refers to the "day after day" mentioned above, she had already demonstrated to Joseph the constancy of her seduction, and nevertheless he dared, *on a day like this*, to endanger himself, and to be with her in the house, even though there was not anyone else there. And according to this interpretation, this verse contains a criticism of Joseph, and he was punished harshly for his behavior. No one is entitled to trust himself, and to rely so entirely upon the strength of his own moral quality.